

1.600 metres quadrats de mesquita

La comunitat musulmana ja ha donat una paga i senyal per comprar la botiga de confecció el 2014; el president de l'Associació de Veïns Plaça Catalunya-Escola Industrial avisa del risc de més massificació

La mesquita del carrer Pearson Foto: C.B.

Deu mesos després de la polèmica originada per l'imam de la mesquita Badr, que presumptament incitava a la violència contra les dones l'espai de culte retorna a la primera línia mediàtica. La comunitat musulmana que el presideix ampliarà el 2014 les seves instal·lacions del carrer Pearson número 149. Seran 500 metres quadrats més que convertiran en enorme la mesquita més gran de Catalunya i que, de retruc, multiplicaran les queixes dels veïns contra la massificació d'un recinte amb una capacitat aproximada de 3.000 persones, xifra que assoleix generosament els divendres al migdia, hora de la pregària més multitudinària.

Tal com explica l'Àlícia, responsable de la botiga de fil i confecció del costat del local (fa cantonada amb l'avinguda Barcelona), la comunitat musulmana de la ciutat ja ha donat una paga i senyal prou "convincent" per adquirir aquestes instal·lacions, propietat de Maria Teresa Moga, la descendent de l'antiga fàbrica Lana y Seda. En aquesta zona, catalogada com a "àrea de servei", l'Ajuntament es va plantejar posar-hi el nou parc de Bombers, que finalment es va instal·lar a Bellaterra.

El contracte de lloguer de l'Àlícia s'acaba el 2014 i ja li han dit que no l'hi renovaran, amb la qual cosa només té dues alternatives: traslladar-se o plegar. Tant ella com la direcció del Liceo Egara van intentar reaccionar amb una contraoferta per aconseguir el local però havien fet tard i no tenien prous recursos per competir-hi econòmicament.

El carrer Pearson quedarà "repartit" gairebé entre el Liceo Egara i la mesquita, amb el minúscul espai del Centro Aragonés al mig. Així doncs, l'operació està activada i la segona ampliació del centre religiós (la primera es va acabar el 18 de juny del 2010 i va permetre passar de 600 a 1.100 metres quadrats) serà una realitat el 2014. "La comunitat musulmana encara no ens n'ha dit res", lamenta l'Àlícia, la intenció de la qual no era pas marxar.

Pressions indirectes

De fet, la responsable de la botiga de confecció sospita que alguns dels desperfectes que ha patit últimament tenen a veure amb les intencions de la comunitat musulmana. Mai l'han convidat explícitament a abandonar el negoci però "ens han tallat l'aigua diverses vegades i ens van trencar algunes claraboies. També vam reforçar el sostre amb una teulada, que també ens van destrossar. Ho vam denunciar i ens van dir que era el vent o la pluja i, esclar, nosaltres no podem demostrar que han estat ells".

D'altra banda, l'Àlícia avisa que li arriben els rebuts d'escombraries i del gual de la ferreteria (el local que prèviament havia adquirit la comunitat musulmana), per la qual cosa es pregunta si l'espai de culte actual està inscrit al Registre de la Propietat.

Josep Lluís Gutiérrez, cap d'estudis del Liceo Egara, admet que el centre estava interessat a adquirir el número 155 del carrer Pearson, el del negoci de confecció. El poder econòmic de la comunitat musulmana, unit a la manca de recursos del sector educatiu, va descartar qualsevol aspiració. Concretament, el retard del Departament d'Ensenyament de la Generalitat amb les escoles concertades està al voltant dels sis-set mesos.

Prendre mides

El president de l'Associació de Veïns Plaça Catalunya-Escola Industrial de Terrassa, Juan Díaz, corrobora l'existència de la paga i senyal i comenta que l'Àlícia li va dir que "li estaven fent la vida impossible". A tall d'anècdota, diu que un dia va veure un marroquí prenent mides a la façana de la botiga de confecció.

Segons Díaz, l'eixamplament del lloc de culte no només seria qüestionable en un context de precarietat i ajustos (la darrera ampliació va costar 50.000 euros (<http://islamhispania.blogspot.com.es/2010/06/la-comunidad-musulmana-de-terrassa.html>), finançats per les aportacions voluntàries dels fidels, segons la comunitat, més els 300.000 de la compra del local) sinó, sobretot, pel risc de massificació. "El carrer Pearson no està preparat per a emergències". Díaz té clar que el barri no vol l'ampliació, que veu innecessària perquè "aquí no tenen prou fidels, vénen de la Maurina, de Ca n'Anglada i de Montserrat".

El president de l'AV Plaça Catalunya-Zona Industrial diu que, un cop demolida la discoteca Fòrum, quan Royes era alcalde havia parlat de destinar el local a usos socials per al barri. I recorda que hi ha dos informes dels bombers que conclouen que la mesquita no compleix els requisits legals i tem que en el futur es pugui repetir un incident com el del Madrid Arena.

Juan Díaz: "En l'ampliació hi treballaven nens i gent sense casc"

La normativa que regula els centres de culte a Catalunya és la Llei 16/2009. Entre els requisits tècnics que hi figuren, destaca, per exemple, l'obligació que als centres de més de 200 persones hi hagi una distància mínima de 30 metres entre el vestíbul i la zona d'oració. Juan Díaz dubta que la mesquita de Badr compleixi l'article 8 del capítol II de la llei: "Els centres de culte de concurrència pública han de tenir les condicions materials i tècniques necessàries per garantir la seguretat dels usuaris i la higiene de les instal·lacions, i evitar molèsties a terceres persones.

Aquestes condicions han d'ésser adequades i proporcionades, per no impedir ni dificultar l'activitat que s'hi porta a terme". El president de l'Associació de Veïns de Plaça Catalunya-Escola Industrial assegura que en l'ampliació del local (les obres van durar entre l'agost del 2009 i el juny del 2010) havia vist gent treballant-hi sense casc i fins i tot nens.

El projecte de mesquita a Ca n'Aurell, frenat el passat juny

A finals de juny del 2012, la manca de recursos va frustrar la construcció d'una mesquita al carrer Sant Marc 119, a Ca n'Aurell. En una assemblea celebrada amb els veïns, Abdulah El Mrine, vicepresident de l'Associació Cultural de la Maurina, anunciava que "el pressupost supera la nostra capacitat, solament comptem amb donacions". L'entitat, que havia llogat un local de dues plantes amb capacitat per a 200 persones (per 4 anys a raó de 750 euros mensuals), es va fer enrere, no només per la despesa (les adequacions tècniques de soroll, seguretat, capacitat...) sinó també per por d'entrar amb mal peu al barri.

El projecte havia generat por i incertesa fins al punt que els veïns van recollir 2.000 signatures per aturar-lo. L'aleshores regidora del Districte IV, Josefina Soler, va dir que l'Ajuntament no tenia cap petició de llicència ni permís d'obres. Segons Antoni Falgar, president de l'Associació de Veïns de Ca n'Aurell, els motius de l'oposició eren la mobilitat i el descans, i no pas prejudicis ètnics.

El cas de l'imam, pendent de resolució judicial

El conflicte a la mesquita de Badr va saltar el passat mes de març, quan el seu líder religiós, Abdeslam L. va ser imputat per incitar presumptament a la violència contra les dones. L'imam hauria proferit missatges discriminatoris i vulneradors del principi d'igualtat i del dret a la integritat física i moral de la dona.

En els sermons hauria instat els fidels a "corregir" amb violència física i psíquica les conductes desviades de les seves dones. En aquest sentit, hauria posat exemples de com s'hauria de colpejar la dona, com se l'hauria d'aïllar al domicili conjugal i com se li haurien de negar les relacions sexuals.

L'Ajuntament de Terrassa i la Generalitat de Catalunya es van presentar com a acusació popular (l'Audiència de Barcelona va impedir que Plataforma x Catalunya fes el mateix), el líder religiós es va acollir al dret a no declarar i el cas està pendent de resolució judicial. L'Associació Musulmana de Terrassa va apel·lar a la presumpció d'innocència però va apartar l'imam mentre duri el procés.